

János 3. levele, a szeretett Gájusznak

A vén, a szeretett Gájusznak, akit én *önzetlenül* szeretek a valóigazságban:

Szerettem, minden felől imádkozom érted, *hogy* jól menjen sorod és egészséges légy, ahogyan jól megy sora a te lelkednek.

Mert igen örültem, *amikor* testvérek jöttek és tanúskodtak a te valóigazságodról, ahogyan te a valóigazságban jársz! Ezeknél nagyobb örömem nincs, mint-hogy az én valóigazságban járó gyermekeimről hallhatok!

Szerettem, hűségesen teszed, amit esetleg munkálkodszt a testvérekért és az idegenekért, akik tanúskodtak a te önzetlen szeretetedről a kihívottak *közössége* előtt, akiket helyesen teszed majd, *ha* Istenhez méltóan kíséred útjukra. Mert a Névért mentek ki, semmit *sem* fogadva el a népektől. Mi azért tartozunk visszafogadni az ilyeneket, hogy a valóigazsággal együttmunkálkodók lehessünk.

Írtam a kihívottak közösségének, de a köztük elsőséget kedvelő Diotrefész nem fogad *vendégszeretettel* minket. Emiatt, ha elmegyek, emlékeztetni fogom őt az ő dolgaira, amiket tesz, *miközben* gonosz kinyilatkoztatásokat fecseg ellenünk. Sőt, *mint aki* nem elégszik meg ezekkel, maga sem fogadja vendégszeretettel a testvéreket, és azokat, *akiknek* szándékukban állna, eltiltja és a kihívottak *közösségéből* kihajítja.

Szerettem, ne utánozd a rosszat, hanem a jót. A jót tevő az Istenből született, a rosszat tevő pedig nem látta, *nem értette és nem tapasztalta meg* az Istent.

Demeterről mindenki *jó* tanúságot tesz, maga a valóigazság is. De mi is tanúskodunk *mellette*, és tudjátok, hogy a mi tanúskodásunk igazi.

Sok írivalóm lenne, de nem akarok tintával és tollal írni neked. Remélem pedig, hogy rögvest látlak téged és szemtől szembe beszélünk majd.

Békesség neked! Üdvözölnek téged a barátok! Üdvözöld a barátokat név szerint!